

○ คำสั่งไม่รับคำฟ้อง
ไว้พิจารณา

(ค. ๑๔)

คดีหมายเลขดำที่ ๒๖๓๕/๒๕๕๕

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๐๕/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง	นายอนุภาพ ธีรลาภ	ผู้ฟ้องคดี
	คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวนสามเลขหมาย
ได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้
คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications
- IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยไม่มีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการประมวลคลื่นความถี่ที่จะ
แสดงให้เห็นว่าประชาชนจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการจัดสรรคลื่นความถี่ดังกล่าว ซึ่งเป็นการ
กระทำที่ขัดต่อมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
ที่บัญญัติว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม

เป็นทรัพยากรธรรมชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ วรรคสองบัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง วรรคสามบัญญัติว่า การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรมรวมทั้งจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องออกประกาศระเบียบ หรือมติอื่นใดตามกฎหมาย ในจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz ที่อย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงประเด็นที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนดังต่อไปนี้

๑. พื้นที่และระยะเวลาที่จะได้รับบริการ ที่จะต้องครอบคลุมประชาชนทั่วประเทศ ในระยะเวลาที่เทียบกัน โดยไม่สัมพันธ์กับระดับรายได้และปริมาณการใช้บริการ

ในประเด็นนี้ ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดแต่เพียงว่า ผู้ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุ จะต้องให้บริการครอบคลุมครบทุกจังหวัด โดยครอบคลุมจำนวนประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบภายในกำหนดสองปี และร้อยละแปดสิบภายในกำหนดสี่ปี ของประชากรทั้งหมด นับจากวันที่ได้รับอนุญาต สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๒.๑ GHz ขนาด ๒ x ๑๐ MHz และจะต้องให้บริการครอบคลุมจำนวนประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบภายในกำหนดสองปี และร้อยละตามสิบภายในกำหนดสี่ปี ของประชากรทั้งหมด นับจากวันที่ได้รับอนุญาต สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้จัดสรรคลื่นความถี่ IMT ๒.๑ GHz ขนาด ๒ x ๕ MHz ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น จะต้องมีพื้นที่ที่มีประชาชนอยู่อาศัยไม่ได้รับการบริการอย่างน้อยร้อยละ ๒๐ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๔ ปี ซึ่งประชาชนเหล่านี้มักจะเป็นกลุ่มประชาชนที่ยากจน และอยู่ห่างไกลในชนบท อีกทั้งผู้ให้บริการโดยทั่วไปก็ไม่อาจให้บริการได้ในพื้นที่ดังกล่าวได้ จึงเป็นการลดทอนประโยชน์อันพึงมีพึงได้ประการสำคัญจากเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จะสามารถติดต่อสื่อสารได้ในทุกพื้นที่

โดยในปัจจุบัน การติดตั้งโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถติดตั้งโครงข่ายให้ให้บริการได้ภายใน ๖ เดือน ในแต่ละพื้นที่ (เช่นในแต่ละจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง) และจะสามารถติดตั้งได้รวดเร็วเพิ่มขึ้นอีกในกรณีในพื้นที่นั้นๆ มีโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เดิมอยู่แล้ว เช่น ในกรณีของประเทศไทย เนื่องจากการติดตั้งจะเน้นไปที่การติดตั้งระบบอุปกรณ์โครงข่ายวิทยุและซอฟต์แวร์เป็นหลัก ดังนั้น ความครอบคลุมในการให้บริการที่จะต้องครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศในระยะเวลาที่หักเหี่ยมกัน จึงขึ้นอยู่กับการลงทุนและแผนงานการบริหารการติดตั้งให้มีจำนวนชุดผู้ติดตั้งที่มากพอ ไม่ใช่ความเป็นไปได้ทางเทคนิค ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาที่จะได้รับบริการ ที่จะต้องครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศในระยะเวลาที่หักเหี่ยมกัน โดยไม่สัมพันธ์กับระดับรายได้และปริมาณการใช้ เป็นการล่วงหน้าก่อนการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz

๒. คุณภาพในการให้บริการ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมถึงความเสถียรของโครงข่ายและคุณภาพของสัญญาณในระดับสูงสุดที่มาตรฐานทางเทคนิคจะให้บริการได้

ในประเด็นนี้ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง มาตรฐานของคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคมประเภทข้อมูลสำหรับโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ (ที่ถูกต้อง ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๕) ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดค่าพารามิเตอร์ของคุณภาพของบริการ โดยไม่ได้กำหนดค่าร้อยละของระยะเวลาที่ไม่สามารถให้บริการผ่านคลื่นความถี่วิทยุ (Radio Network Unavailability) โดยเพียงให้รายงานค่าทุกไตรมาส แต่ไม่มีการกำหนดเป้าหมายขั้นต่ำ ซึ่งหากการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz เป็นไปตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ผู้ใช้บริการก็จะมิได้รับความคุ้มครองจากความเสถียรของโครงข่ายการสื่อสาร กล่าวคือ การใช้บริการอาจจะไม่สามารถรับบริการได้เป็นระยะเวลานานเท่าใดก็ได้ ซึ่งนับเป็นการสูญเสียผลประโยชน์อันเป็นสาระสำคัญจากการใช้บริการการสื่อสาร ผู้ใช้บริการจะไม่มีหลักประกันใดว่าจะสามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา หรือเกือบตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หรือฉุกเฉิน เช่น อุบัติเหตุ การเจ็บป่วยร้ายแรงหรือเฉียบพลัน ไฟไหม้ ตลอดจนการทำธุรกรรมใดๆ ทางการเงิน ที่โอกาสในการสื่อสารจะหมายถึงชีวิตหรือทรัพย์สิน

ที่มีค่า นอกจากนั้น ผู้ให้บริการจะยังเสียผลประโยชน์จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีเพียงกำหนดให้ค่าพารามิเตอร์ของคุณภาพของบริการดาวน์โหลด มีความเร็วเฉลี่ยในการส่งข้อมูลของ FTP (FTP mean data rate) สำหรับสามจีขึ้นไปไม่ต่ำกว่า ๓๔๔ Kbps (ร้อยละ ๙๐ ของ Peak bit rate ของ UMTS R ๘๔) สำหรับร้อยละ ๗๕ ของการรับส่ง FTP ที่สำเร็จภายในเวลาที่กำหนด (Timeout) อีกทั้งไม่มีการกำหนดค่าขั้นต่ำสำหรับการบริการภาพเคลื่อนไหว กล่าวคือ อัตราส่วนจำนวนครั้งที่สามารถเข้าถึงบริการสตรีมมิ่ง (Streaming service accessibility) และอัตราส่วนจำนวนครั้งการแสดงผลวีดิทัศน์แบบสตรีมมิ่งได้อย่างสมบูรณ์ (Streaming reproduction success ratio) ซึ่งนับเป็นการลดทอนประโยชน์อันพึงมีพึงได้ประการสำคัญจากเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบสามจีที่เป็นระบบที่สามารถให้บริการการสื่อสารด้วยข้อมูลความเร็วสูง รวมทั้งภาพเคลื่อนไหว

ทั้งนี้ การกำหนดค่าพารามิเตอร์ของคุณภาพของบริการของประเทศต่างๆ ทุกประเทศ มักจะอ้างอิงข้อเสนอแนะของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union) โดยจะกำหนดค่าพารามิเตอร์ของคุณภาพของบริการของตนเอง โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิคและประโยชน์สูงสุดที่ประชาชนจะได้รับจากข้อกำหนดเหล่านั้น เช่น หน่วยงานกำกับกิจการการสื่อสารในประเทศอูกานดา (Uganda Communications Commission) ได้อ้างอิงข้อเสนอแนะของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับประเทศไทย (ITU - TE.๘๐๐) ได้กำหนดค่าพารามิเตอร์ของคุณภาพของบริการโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิคและประโยชน์สูงสุดที่ประชาชนจะได้รับ โดยกำหนดให้ความสามารถในการให้บริการของโครงข่าย (Network Availability) ต้องมากกว่าร้อยละ ๙๙ และร้อยละ ๙๕ สำหรับโครงข่ายหลักและโครงข่ายกระจายตามลำดับ กล่าวในทางกลับกัน คือ ค่าร้อยละของระยะเวลาที่ไม่สามารถให้บริการผ่านคลื่นความถี่วิทยุ (Radio Network Unavailability) จะต้องน้อยกว่าร้อยละ ๕ (ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้กำหนดค่าขั้นต่ำ) และโดยทั่วไป มาตรฐานความเร็วในการรับข้อมูล (download) ของโครงข่ายสามจีจะแบ่งออกเป็นความเร็วในการสื่อสารในขณะเดินหรือหยุดอยู่กับที่ (walking or stationary) ที่ความเร็ว ๒๐๔๘ Kbps และขณะขับรถ (car moving) ที่ความเร็ว ๓๘๘ Kbps (ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดไว้ที่ ๓๔๔ Kbps เพียงค่าเดียว) ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและผู้ให้บริการผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องกำหนดคุณภาพในการให้บริการ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมถึงความเสถียรของ

โครงข่ายและคุณภาพของสัญญาณในระดับสูงสุดที่มาตรฐานทางเทคนิคจะให้บริการได้ เป็นการล่วงหน้าก่อนการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz

๓. อัตราค่าบริการขั้นสูงที่ผู้ให้บริการจะเรียกเก็บได้ รวมทั้งสัญญามาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานของสัญญาให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๔

ในประเด็นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีข้อกำหนดใดๆ ที่เกี่ยวกับอัตราค่าบริการขั้นสูงที่ผู้ให้บริการจะเรียกเก็บได้ในการจัดสรรคลื่นความถี่และไม่เคยมีการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับบริการทางด้านข้อมูลใดๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งหากการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz เป็นไปตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ผู้ใช้บริการก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองทางด้านราคาจากการที่มีผู้ให้บริการน้อยราย โดยเฉพาะในตลาดที่ยังมีลักษณะกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด เช่น ในประเทศไทย ที่ยังคงมีผู้ให้บริการหลักเพียงสามราย (และมีแนวโน้มจะมีเพียงสามรายต่อไปอีก ๑๕ ปี ข้างหน้า)

โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยินยอมให้มีการให้บริการสามจีในประเทศไทยแล้วโดยมิได้ออกใบอนุญาต หรือระงับการบริการของผู้ให้บริการที่ไม่มีใบอนุญาต การบริการที่ผ่านมา ผู้ให้บริการก็ได้กำหนดอัตราค่าบริการและเงื่อนไขในการบริการโดยลำพัง โดยไม่ขออนุญาตหรือกำหนดภายใต้กฎเกณฑ์การกำกับใดๆ โดยเฉพาะ อัตราค่าบริการและเงื่อนไขการให้บริการทางด้านข้อมูล ผู้ถูกฟ้องคดีเองก็ได้มีการตรวจสอบว่าอัตราค่าบริการและเงื่อนไขในการบริการมีความถูกต้อง เหมาะสม หรือเป็นธรรมแต่อย่างใด หรือมีการกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด ดังนั้น ในตลาดที่ยังมีลักษณะกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด เช่น ในประเทศไทย ที่ยังคงมีผู้ให้บริการหลักเพียงสามราย ผู้ให้บริการก็ไม่มีเจตนาจำเป็นต้องแข่งขันทางด้านราคาหรือเงื่อนไขในการให้บริการมากนัก โดยเฉพาะ ผู้ใช้บริการรายย่อยที่ไม่มีอำนาจต่อรอง

ในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีจะกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงภายหลังการประมูลเพื่อจัดสรรคลื่นความถี่ ด้วยเหตุผลเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ให้บริการ นั้น หมายความว่าเงินที่ผู้ให้บริการจะต้องชำระในการประมูลคลื่นความถี่ จะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนด

อัตราค่าบริการ ดังนั้น ผู้ให้บริการมีต้นทุนในการใช้คลื่นความถี่สูงเท่าใด อัตราค่าบริการก็อาจสูงตามไปด้วย และจะทำให้ผู้รับบริการกลายเป็นผู้รับภาระของการใช้คลื่นความถี่ของผู้ให้บริการ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและผู้ให้บริการ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องกำหนดอัตราค่าบริการชั้นสูงที่ผู้ให้บริการจะเรียกเก็บได้ รวมทั้งสัญญามาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานของสัญญาให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๔ เป็นการล่วงหน้าก่อนการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้จัดทำตัวแบบและเงื่อนไขในการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz ที่กำหนดผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของผู้ให้บริการโดยตรงและประชาชนโดยทั่วไปให้เป็นสำคัญ และเป็นข้อกำหนดที่ชัดเจนและครบถ้วนก่อนการจัดสรรคลื่นความถี่ ย่อมทำให้ประชาชนและผู้ให้บริการไม่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการจัดสรรคลื่นความถี่ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องจัดทำตัวแบบและเงื่อนไขในการจัดสรรคลื่นความถี่ที่กำหนดผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของผู้ให้บริการโดยตรงและประชาชนโดยทั่วไปให้เป็นสาระสำคัญ และเป็นข้อกำหนดที่ชัดเจนและครบถ้วนก่อนการจัดสรรคลื่นความถี่ สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz เพื่อให้เป็นหลักประกันว่าประชาชนจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการจัดสรรคลื่นความถี่ดังกล่าว

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำตัวแบบและเงื่อนไขในการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz ที่กำหนดผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของผู้ให้บริการโดยตรงและประชาชน

โดยทั่วไปให้เป็นสำคัญและเป็นข้อกำหนดที่ชัดเจนและครบถ้วนก่อนการจัดสรรความถี่
อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

๒.๑ พื้นที่และระยะเวลาที่จะได้รับบริการ จะต้องครอบคลุมประชาชน
ทั้งประเทศในระยะเวลาที่ตัดเกี่ยวกัน โดยไม่สัมพันธ์กับระดับรายได้และปริมาณการใช้บริการ

๒.๒ คุณภาพในการให้บริการ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมถึงความเสถียร
ของโครงข่ายและคุณภาพของสัญญาณในระดับสูงสุดที่มาตรฐานทางเทคนิคจะให้บริการได้

๒.๓ อัตราค่าบริการขั้นสูงที่ผู้ให้บริการจะเรียกเก็บได้ รวมทั้งสัญญา
มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานของสัญญา
ให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี
ยุติการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุสำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile
Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz ไว้ก่อน จนกว่าจะได้จัดทำประกาศ ระเบียบ
และ/หรือมติใดตามกฎหมายที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนตามมาตรา ๔๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และตัวแบบและเงื่อนไข
ในการจัดสรรคลื่นความถี่ในข้อ ๒ จะแล้วเสร็จหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาลได้ไต่สวนคู่กรณีเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ สรุปความได้ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นผู้เสียหายของผู้ฟ้องคดีว่า
การฟ้องคดีนี้เป็นการฟ้องเพื่อปกป้องสิทธิผู้ฟ้องคดีเองมิใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ และผู้ฟ้องคดี
ขอให้ศาลตรวจสอบการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ประกาศการประมูล
คลื่นความถี่ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้มีข้อกำหนดให้ครอบคลุมพื้นที่
การให้บริการทั้งประเทศ คุณภาพการให้บริการยังไม่เหมาะสม และผู้ถูกฟ้องคดียังไม่กำหนด
ค่าบริการขั้นสูง ซึ่งจากการศึกษาของผู้ฟ้องคดีนั้น ราคาการให้บริการสามจีในปัจจุบันสูงกว่า
ความเป็นจริงมาก และมีความเร็วและความเสถียรของสัญญาณในการให้บริการต่ำ การกระทำ
ของผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จึงได้รับความเดือดร้อนเสียหายจาก
การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการขอวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษานั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หากศาลมีการสั่งให้ระงับการประมูลจะไม่ใช่ปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด เพราะผู้ถูกฟ้องคดีสามารถแก้ไขได้ไม่ยากนัก และการดำเนินการดังกล่าว ย่อมจะเป็นประโยชน์กับผู้ฟ้องคดีและประชาชนที่จะได้ใช้บริการที่ครอบคลุมมากขึ้น มีค่าใช้จ่ายในการบริการต่ำลง รวมทั้งมีความเร็วและความเสถียรของสัญญาณในการให้บริการที่มากขึ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงในประเด็นความเป็นผู้เสียหายของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายจากการเปิดประมูลแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต ให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๕๕ และมีได้แสดงให้เห็นว่าประกาศนี้ ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างใด อีกทั้งผู้ได้รับใบอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้นที่อาจจะเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรงจากประกาศดังกล่าวได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการขอวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีข้างต้นเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไข โดยชอบตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้ว ส่วนคำขอต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีจะให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการนั้น ส่วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่อยู่ในกระบวนการภายหลังจากการประมูล หรือมีกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้แล้วทั้งสิ้น จึงไม่มีเหตุตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนพิพากษาแต่อย่างใด นอกจากนั้น การระงับหรือระงับการประมูลคลื่นความถี่ที่จะมีขึ้นในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ นี้ ย่อมจะทำให้การให้บริการในระบบตามจีบคลื่นความถี่ดังกล่าวแก่ประชาชนต้องล่าช้าออกไปอีกมาก เฉพาะเนื่องจากขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นและขั้นตอนการปรับปรุงประกาศใหม่นั้นก็ต้องใช้ระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ เดือนแล้ว และความล่าช้าดังกล่าวจะทำให้เกิดความเสียหายมูลค่าประมาณ ๕๑,๓๐๐ ล้านบาท

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- ๑. คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕
- ๒. คำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕
- รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญดังต่อไปนี้ประกอบด้วยแล้ว

- ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
- ๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๓. พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคดีความดีและกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
- ๔. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
- ๕. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๖. ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลพิจารณาคำฟ้องและข้อเท็จจริงในสำนวนคดีแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ เพราะเหตุเกี่ยวกับเงื่อนไขในการฟ้องคดี ดังต่อไปนี้

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นองค์กรของรัฐทำหน้าที่จัดสรรคดีความดีที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม อันเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องดำเนินการจัดสรรคดีความดี โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ และการกำกับการประกอบกิจการจะต้องมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการครอบงำ การครอบงำสิทธิข้ามสื่อ หรือการครอบงำ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย

ของประชาชน ซึ่งอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวก็ได้ถูกนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรที่ดินความถี่และกำกับกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในทำนองเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ หากมีบุคคลใดเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ความถี่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยและตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นกำหนดไว้ หรือมีการปฏิบัติ แต่ปฏิบัติล่าช้า หรือไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย หรือมีเหตุ บกพร่องในประการอื่น บุคคลนั้นก็อาจใช้สิทธิตามบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดขั้นตอน การดำเนินการต่อไปว่า บุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินได้ ตามนัย มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริง และให้ความเห็น พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแก่ผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป ตามนัยมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐในการปกป้อง ดูแล และคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ย่อมใช้ดุลพินิจ ที่จะเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง เพื่อให้ศาลปกครองตรวจสอบการกระทำ ทางปกครองของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามนัยมาตรา ๒๔๕ (๒) ประกอบกับมาตรา ๒๔๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยได้โดยคงอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีผู้ใช้สิทธิร้องเรียน หรือต้องรอให้ เกิดความเสียหายแก่ประชาชนเสียก่อน เมื่อเป็นเช่นนี้ หากผู้ตรวจการแผ่นดินพบเห็น การกระทำทางปกครองที่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะเป็นเหตุให้ประโยชน์สาธารณะ อย่างหนึ่งอย่างใดต้องเสื่อมเสียไป ผู้ตรวจการแผ่นดินก็ย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องต่อศาลปกครอง ได้ทันที และในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎหมายหรือการกระทำใดของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินย่อมมีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีโดยปกติทั่วไป ทั้งนี้ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ส่วนกรณีการใช้สิทธิทางศาลของประชาชนโดยทั่วไปนั้น หากบุคคลใดเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีการกระทำทางปกครองใดที่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองไว้ บุคคลที่เห็นว่าคนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นก็ย่อมมีสิทธิที่จะยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือใช้สิทธิเป็นข้อต่อสู้ทางศาล เพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยได้โดยตรง แต่หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใด มีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองไว้แล้ว การใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้นต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีสิทธิได้รับการส่งเสริม สนับสนุนและช่วยเหลือจากรัฐ ในการใช้สิทธิตามหมวดเดียวกัน ทั้งนี้ ตามนัย มาตรา ๒๔ วรรคสองและวรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในการเสนอคำฟ้องต่อศาล หากศาลปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุที่จะรับฟังว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ถูกล่วงละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ บุคคลนั้นย่อมเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และอาจมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใต้เงื่อนไขการฟ้องคดีในประการอื่น ซึ่งศาลจำเป็นต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป

ดังนั้น การกระทำทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นตอนใดๆ จึงอาจถูกตรวจสอบได้โดยศาลปกครอง เพียงแต่ศาลปกครองจะมีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาพิพากษาได้ก็แต่เฉพาะกรณีคำฟ้องของผู้ที่มีสิทธิฟ้องคดีโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

ในคดีนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องและตามบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะฟ้องคดีเพื่อปกป้องสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเอง ทั้งในฐานะประชาชนและในฐานะผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวนสามเลขหมาย มิได้ประสงค์จะฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ โดยมีความประสงค์จะขอให้ศาลปกครองตรวจสอบว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีได้มีข้อกำหนดด้านพื้นที่และระยะเวลาที่จะได้รับบริการ ซึ่งต้องครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศในระยะเวลาที่ทัดเทียมกัน โดยไม่สัมพันธ์กับระดับรายได้และปริมาณการใช้บริการ ไม่ได้กำหนดคุณภาพในการ

ให้บริการ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมถึงความเสถียรของโครงข่ายและคุณภาพของสัญญาณในระดับสูงสุดที่มาตรฐานทางเทคนิคจะให้บริการได้ รวมทั้งยังไม่ได้กำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงที่ผู้ให้บริการจะเรียกเก็บได้ นั้น เป็นการดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ตามนัยมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่

ศาลพิจารณาดูแล้วเห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๔๕ มีลักษณะเป็นคำสั่งทั่วไปของฝ่ายปกครอง ที่ไม่ได้กำหนดตัวผู้รับคำสั่งทางปกครองไว้โดยเฉพาะ เพียงแต่กำหนดคุณสมบัติกว้างๆ ไว้ เพื่อให้ผู้มีคุณสมบัติตามคำสั่งที่ประสงค์จะเสนอตัวขอรับใบอนุญาตกับผู้ถูกฟ้องคดีโดยผ่านวิธีการประมูล ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองทั่วไปซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ผู้ที่จะมีสิทธิภาคีมาฟ้องต่อศาลปกครองอันเกี่ยวเนื่องกับประกาศในลักษณะนี้นั้น จะต้องเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรง เช่น ผู้ที่มีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาต แต่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ และเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกำหนดคุณสมบัติตามประกาศดังกล่าว หรือผู้ที่ชนะการประมูล แต่ต่อมาภายหลังกลับมิได้รับใบอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดี เป็นต้น เพราะบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรือมีส่วนได้เสียใกล้ชิดที่อาจจะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากประกาศฉบับดังกล่าวโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ตามนัย มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ในคดีนี้ ไม่ว่าการออกประกาศดังกล่าวจะเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะมิได้ดำเนินการโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ไม่ว่าในทางใดทางหนึ่งก็ตาม แต่การดำเนินการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดียังถือไม่ได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีในฐานะประชาชนทั่วไปในคดีนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการประมูลเกิดขึ้น และผู้ชนะการประมูลซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๒.๑ GHz ได้ประกอบกิจการโทรคมนาคมโดยมีความบกพร่องในเรื่องพื้นที่ คุณภาพการให้บริการ หรือมีอัตราค่าบริการที่สูงเกินไป และผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจดำเนินการหรือละเลย

ไม่ดำเนินการกับผู้รับใบอนุญาตเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างถูกต้องเป็นธรรม ผู้ฟ้องคดี
 จึงจะเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำหรือละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี
 แต่ในกรณีนี้เป็นเพียงการคาดคะเนไว้ล่วงหน้า เหตุการณ์ตั้งที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง
 อาจเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ในอนาคต ดังนั้น ความเสียหายหรือส่วนได้เสียของผู้ฟ้องคดี
 ตามที่กล่าวอ้างในคดีนี้จึงยังไม่มีความแน่นอน ผู้ฟ้องคดีในคดีนี้จึงยังไม่ใช่เป็นผู้ได้รับความ
 เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้
 อันเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง
 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดี
 จึงยังไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองในเวลานี้

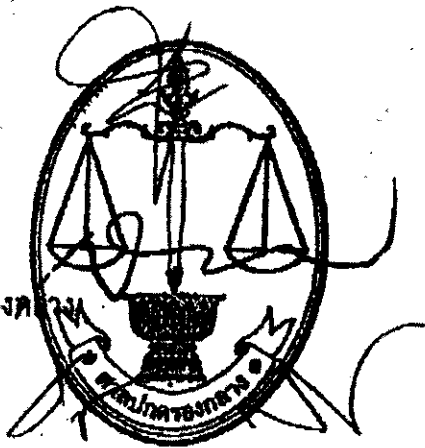
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้
 จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อศาลไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาเสียแล้ว
 จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลกำหนดมาตรการ
 หรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีอีกแต่อย่างใด

นายศรีณยู ไพรัชชางกูร
 ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมภพ ผ่องสว่าง
 ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายอาณัติ สุขปะทิว
 ตุลาการศาลปกครองกลาง

สำเนาถูกต้อง

(นายชาญณรงค์ ช่างคำอ่างค์)
 พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ